

ПРОМАДА

COLLECTION
BI-MENSUELLE

EDITIONS FRANCO-UKRAINIENNES
FONDATEUR S. SOZONTIV

ВИХОДИТЬ
ДВІЧІ НА МІСЯЦЬ

N° 23

1-ше ЧИСЛО МІСЯЦЯ ГРУДНЯ 1948

ПРОМАДА

ПРОБЛЕМИ
ГРОМАДСЬКОГО
ЖИТТЯ

ВИДАВЕЦЬ ІНЖ. С. СОЗОНТІВ
РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

ADRESSE : HROMADA

5, RUE GASNIER GUY, PARIS XX.

50 frs.

Тризве Лі, Генеральний Секретар ООН,
і Роберт Шуман, Міністр Закордонних
Справ Франції, Голова Французької
Делегації.

ПЕРЕДПЛАТА :	КВАРТАЛЬНО	150 фр.
	ПІВРІЧНО	270 фр.
С. С. PARIS 565.800	НА РІК	500 фр.

Contre la discréditation

Depuis des années, au sein des Nations Unies, l'Ukraine a sa place parmi ses membres et une délégation de la soi-disant République Socialiste Soviétique Ukrainienne collabore à tous les travaux de cet organisme international. Les Ukrainiens pourraient être satisfaits du fait qu'au point de vue juridique le nom de leur Patrie est reconnu officiellement et traité sur un pied d'égalité avec les autres Nations, mais... Malheureusement, il existe un « mais ». La délégation de la soi-disant République Soviétique Ukrainienne n'est qu'une fiction, un fantôme, de même que la « République » elle-même. Cette délégation — ainsi que le gouvernement, — d'ailleurs incomplet comme tel, — de l'Ukraine Soviétique n'est qu'une filiale du gouvernement de Moscou, une filiale qui exécute les ordres et les instructions du Kremlin. Ni la délégation sus-mentionnée, ni le soi-disant gouvernement de l'Ukraine Soviétique qui l'a mandaté ne représentent la Nation Ukrainienne et ne défendent les intérêts de notre Pays, mais représentent le pouvoir d'occu-

pation moscovite et y maintiennent un régime bolchéviste dont les beautés sont trop connues en Europe et dans le monde pour qu'il fût qualifié comme un régime démocratique et civilisé.

Mais ce qui révolte le plus tous les Ukrainiens, c'est le fait que ce régime bolchéviste peut attirer sur les Ukrainiens la descrimination du monde et nuire à la bonne renommée des Ukrainiens en général. Le seul espoir des Ukrainiens consiste dans leur conviction que le monde civilisé comprend la situation de la Nation Ukrainienne, opprimée par Moscou et gardée par ses satrapes, et qu'elle ne peut pas actuellement exprimer librement sa volonté et défendre elle-même ses intérêts vitaux.

Les Ukrainiens adressent un appel au monde civilisé et le prie de ne pas confondre la Nation Ukrainienne avec les soi-disant représentants de l'Ukraine Soviétique qui ne représentent que les intérêts de Moscou. D'autant plus que les intérêts de Kremlin sont absolument contraire à ceux de l'Ukraine, proprement dite.

КОЖНОМУ СВОЄ МІСЦЕ

« *La vérité est austère* »

STENDHAL

Народ наш живе тепер під тяжкою большевицькою диктатурою, проте всі ми добре знаємо, як з наших власних джерел, так і з голосів преси та радіо советського окупанта, що український народ використовує кожну можливість обороняти свої національні інтереси. Боротьба ця йде кожного дня, на всіх відтинках народнього життя, так би мовити, повною гамою засобів.

Учасниками цієї боротьби є й цей робітник, що, припізнаючи виготовлення того, що призначене для окупанта, приєднує продукцію товарів, призначених для українського населення, — і цей селянин, що цупко зберігає чистоту української духовності і не здає окупантові всіх плеснів, — і цей залізничник, що опікується українськими подорсжними проти натиску ворожих елементів, — і цей продавець крамниці, що ліпші товари зберігає для українського покупця, — і цей учитель, що, навчаючи в школі, розказує дітям правду про наше минуле, і т. д. і т. д. Маса народня вживає на кожному кроці зброю пасивного опору й саботажу. З другого боку вона теж, хоч і повільно, робить конструктивну роботу на всіх відтинках народнього життя.

Як і в кожному народі, так і в нас, є теж люди спеціально імпульсивні, чи, скажім, люди гарячої крові, — це в першу чергу великий відсоток молоді. Їм не досить пасивного опору і повільної конструктивної роботи широких мас, — вони бажають більш активної, скорої, блискучої героїчними вчинками боротьби; такі люди гуртуються в секторі підпільної роботи, яка часом перерсджується в перманентну революцію; вони ставлять ворогові безпосередній опір, але теж і прий-

мають пропорційно найбільше безпосередніх ударів, бо їх у першу чергу садовлять до в'язниць, засилають і розстрілюють. У своєму запалі боротьби вони бажали б втягнути в цю справу широкі народні маси. І тут якраз починається трагічне непорозуміння, бо в підпіллі цілий народ не може зійти; на довгий час цей засіб боротьби є тереном спеціальної породи людей, яка становить невеликий відсоток нормальної людської суспільности.

У крайніх випадках народ може розпочати генеральну боротьбу всенароднім повстанням; як правило, таке повстання не триває перманентно, а якщо триває довго, то спричиняє в більшості випадків скоре винищення народу. Наколи воно вибухає в невідповідний час, народ припиняє його своєчасно (керуючись змислом самозбереження) і переходить до попередніх, так би мовити, нормальних методів боротьби.

Революційна боротьба народу може бути підготовлена підпільними методами, але (це не є *conditio sine qua non*) це не конче мусить мати місце. Як революційна, так і підпільна робота є, як відомо, дуже двесічна зброя, тому то великі державні мужі (підкреслюємо, державні мужі, а не тільки політики) робили все можливе, щоб оминати цих засобів, бо імпульсивні елементи народу, раз втягнені в цю роботу силою розгону чи звички, надто часто продовжують її і потім... у власній державі; на це історія дає, на жаль, багато прикладів. Ціле зло в тому, що певна кількість людей робить собі з революції професію і намагається цю професію перманентно виконувати. — Революція проте, як така, може бути доцільним родом боротьби, але ним не можна гратися.

Закидає дехто одному західньо-українському політикові, що він під час німецької окупації, замість того, щоб піти в підпілля, був директором кіна. На цьому місці ми хочемо тільки ствердити, що ця людина була й є політиком у демократичних умовах, а не є підпільником, ні прихильником перманентної революції. Не можна обвинувачувати людину за те, що вона не береться за діло, до якого не підходить чи яке вважає за непідходяще. Не забуваймо, проте, що коли тільки настали можливості обороняти українські національні інтереси демократичними методами, ця людина поставила себе цілком до диспозиції українського громадянства. При чому зробила це в той час, коли це було дуже небезпечно для життя, коли революціонери воліли ховатися глибоко в підпіллі. Ця людина дала своє прізвище ще тоді, коли інші прикривалися псевдонімами. Приклад цей навсвідомо, щоб підкреслити, що різниця поміж явними політиками і підпільниками, які себе залюбки називають революціонерами, не у відвазі, як то часто говорять, ані не в патріотизмі, а в розумінні доцільності вживання тих чи інших засобів боротьби.

Люди великих, як і малих характерів є в усіх середовищах, тому то всяке недоцінювання, не кажучи вже про безпідставне обвинувачування своїх земляків, яке часто зустрічаємо у формі намагання прикрасити собі монополію патріотизму і політичної мудрости, роблять враження несерйозне.

УПА, назвою якої так само злещежигают, складається не тільки з імпульсивних елементів, але і з тих, яким з тих чи інших причин не було вже місця в легальному житті. УПА доконала безсумнівно велику кількість героїчних подвигів, але ці подвиги не повинні ні нам, ні чужим заслоняти масової боротьби цілого народу. За українську вільну державу бореться не тільки кількадесят чи

кількасот тисяч патріотів, а цілий український народ, що бажає вільного життя і йде до цього найбільш доцільними засобами. Бороться народ на рідних землях, одним з яскравих виявів цієї боротьби є дії УПА, — але до речі згадати, що бореться теж і еміграція, роботу якої чужинці бачать у себе.

В краю бореться цілий народ і бореться, як може, всіма засобами, а тут на еміграції одна політична партія претендує на монополію репрезентувати цю боротьбу. Це збіднює перед світом наш народ. Це представляє його в партійному оформленні однієї, хоч і провідної групи. Стверджується враження, що ці імпульсивні люди бояться спізнитися до влади. Нема ж чого боятися, бо якщо хто справді є вартісною людиною і здатною правити державою, то її будуть шукати, навіть якби вона із скромности не хотіла бути при владі.

Дехто може сказати: не штука бути при владі, а штука вибороти державність; отже не забуваймо, що проти волі цілого народу цієї державности не буде, а як цілий народ її хоче і стремить до цього, то це заслуга цілого народу, а не виключно тієї чи іншої партії або групи. А якщо хто все таки зможе і зуміє спеціально прислужитися, то матиме моральне право на таке чи інше відзначення. Право на владу дає здатність її виконувати; заслуги дають право на вдячність і срдєни.

Говорити вже нині про те, хто буде керувати українською державою, це ще трохи передчасно. За принципами східних і центральних «демократів» такими мали б бути ті, що мають до того найбільшу охоту (провідницький порив), за принципами західних демократів влада мала б припасти тим з поміж добровольців, кому народ доручить цю справу. Ми віримо, що українські виборці при найближчих вільних виборах зможуть розподілити свої

голоси партіям чи людям, які їм будуть найбільше підходити.

Кожний засіб боротьби з ворогом є виявом патрістизму і самопосягати. Кожний з них може бути більш або менш корисний залежно від обставин, серед яких його пристосовувати, і від способу реалізації. Робота і боротьба широким масам народу веде безсумнівно найпевніше до мети. Але бувають моменти, коли треба будити ці широкі маси героїчними вчинками єдинців чи невеликих груп. У виборі тих чи інших методів боротьби основну роль відіграє їх економність, тобто при виборі засобів боротьби звертають увагу на ті, які з них дають

найбільший успіх при найменших витратах.

Життя людської збірності розвивається нормально, коли всі в ній стоять на своїх місцях, коли всі виконують свої обов'язки і користуються своїми, і тільки своїми правами.

Ми певні того, що українське громадянство належно оцінює героїзм і патріотизм наших імпульсивних земляків і власне тому було б дуже бажаним, щоб їхні закордонні представники, займаючи кожний належне йому місце у зорганізованій українській національній збірності, зміцнювали цим самим закордонний відтинок української визвольної боротьби.

Ол. Яримович

РАДІСНА І ВАЖЛИВА ВІСТКА

Нижче містимо комунікат найавторитетнішої організації наших земляків — американців, канадійців і південно-американців, — Секретаріату Пан-Американської Конференції в Торонто. Цей комунікат про підтримку Української Національної Ради і її Виконного Органу свідчить, що наші заокеанські брати зрозуміли влгу і значення постанови Національної Ради, символа боротьби українського народу за відновлення його державності. Зайвим буде додавати, що цей авторитетний голос наших земляків на американських континентах

є надзвичайною моральною підтримкою не тільки для самої Національної Ради і її Виконного Органу, але й для цілого українства взагалі.

Зокрема радіємо й за нашого співробітника п. Василя Кречета, статтю якого «Гра в плутанину» було вміщено в попередньому ч. 21-22 «Громади» і який турбувався про те, чи наші земляки в Америці розуміють всю серйозність і відповідальність сучасного моменту. Думамо що цей комунікат дасть найкращу й позитивну відповідь на його турбування. Ред.

КОМУНІКАТ З НАРАД СЕКРЕТАРІАТУ ПАН-АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В ТОРОНТО (КАНАДА)

В дні 23, 24 і 25 жовтня ц. р. в Торонто, Канада, відбулися наради Секретаріату ПАУК при участі: голова — о. др. В. Кушнір, заст. голови — др. Л. Цегельський, ген. секретар — Ст. Шумейко, скарбник — Дм. Галичин, культ.-осв. рсферент — прсф. М. Чубатий, заст. гслсви КУ Канади — інж. В. Коссер, скарбник КУК — др. Т. Децьків і член секретатури КУК — прссл Слсмен. Крім названих,

були присутні також: член і делегат Української Національної Ради з Європи — інж. Д. Андрієвський і представник на Канаду від УНР — прссл В. Кохан. На початку наради були присутні гості з церковних і громадських кіл.

Метою наради було: 1. Зробити підсумки виконаної досі праці, 2. Зайняти становище до подій, які сталися серед української еміграції в Європі, як рівнож встановити

спосіб і форму співпраці з УНРадою, 3. Розглянути справу скликання Світового Українського Конгресу, 4. Скласти план праці : а) в зв'язку з потребами, створеними теперішньою міжнародною ситуацією, б) потребами й доцільністю розвивати таку працю в майбутньому.

Секретаріат ПАУК у своєму дотеперішньому складі вив'язався задовольняючи з тих завдань, які йому були доручені основою конференцією в листопаді м. р. Поборовши початкові труднощі технічного характеру, Секретаріат скерував свою чинність у першій мірі на скріплення ділових зв'язків між самими членами ПАУК, а саме : Комітетом Українців Канади, Українським Конгресовим Комітетом в Америці, Товариством Прихильників Української Культури, Бразилія, і Центральною Українською Репрезентацією Аргентини, Уругваю і Парагваю, як рівнож з українськими організаціями в інших країнах світу.

Відносно становища ПАУК у справі створення УНРади прийнято одностійно наступну резолюцію :

«Пан-Американська Українська Конференція на своєму засіданні 23 жовтня 1948 р. в Торонто, Канада, в присутності представників, УК Комітету Америки та КУ Канади, розглянувши листи Української Національної Ради і Виконного Органу про їх сформування, як теж заізнавшись із становищем Українського Конгресового Комітету Америки, Комітету Українців Канади, Товариства Прихильників Української Культури, Бразилія, і Центральної Української Репрезентації Аргентини, Уругваю і Парагваю, постановила :

а) ПАУК вітає створення Української Національної Ради в Європі, як установи, що об'єднує українську еміграцію поза Советським Союзом. Одночасно ПАУК стверджує, що політична програма УНРади — Самостійна, Соборна та Демократична Українська Держава — є виразни-

ком політичних змагань української еміграції, яка має право та обов'язок промовляти в імені українського народу, під червоною московською окупацією позбавленого змоги свободно виявляти свою волю.

б) ПАУК, як представник українців обох Америк, стверджує, що політичні ідеї УНРади стоять у повній згоді з ідеалами західного демократичного світу, який все стояв та й нині стоїть за волю людини та за право кожного народу вирішувати свою долю.

в) ПАУК вважає, що українці обох Америк, як однокровні брати українського народу в Європі, повинні дати Українській Національній Раді всяку моральну піддержку перед своїми урядами та матеріальну допомогу».

В справі скликання Світового Українського Конгресу прийнято одностійно постанову такого змісту :

«Сьогоднішні наради ПАУК ще раз підтверджують потребу скликання Світового Українського Конгресу, як це було постановлено на Загальному З'їзді ПАУК у Нью-Йорку в 1947 р. Приступаючи до реалізації цієї постанови, доручається Секретаріатові ПАУК у Нью-Йорку порозумітися в цій справі з Президією Української Національної Ради в Європі».

Сучасне міжнародне положення було предметом пильної уваги нарад, які основно розглянули всі можливості міждержавних комбінацій щодо проблеми Сходу на випадок війни і визволення України зокрема. Було констатовано, що значення проблеми української державности в комплексі питань московської імперії дедалі набирає в демократичному світі реального розуміння. Для централізації та цілеспрямованості зв'язкової та інформаційної праці з демократичними урядовими колами постановлено створити постійне Представництво ПАУК у Вашингтоні, Лондоні та Оттаві.

Справам фінансовим наради призначили окрему увагу. Недостаток

належних грошових фондів у великій мірі утруднює ведення політичної акції в тих розмірах, які є подиктовані сучасними потребами визвольної акції України. Народи складають подяку українському громадянству за дотеперішню матеріальну і моральну піддержку та висловлюють тверду віру, що наше українське громадянство зрозуміє вагу хвилі і створить тривалу та вистачаючу грошову базу, потрібну для нашої визвольної акції. В тому напрямі було прийнято наступне звернення до всіх членів ПАУК :

«Український Конгресовий Комітет північної Америки, комітет Українців Канади. Товариство Прихильників Української Культури, Бразилія, і Центральна Українська Репрезентація Аргентини, Уругваю і Парагваю подбають, щоб повести енергійну збіркову акцію на потреби політичної оборони українського народу в Європі. Одночасно звертається увагу заокеанських українців на їх відповідальність перед історією української нації за есентауальне занедбання цієї справи».

На денний порядок нарад по-

ставлено також спосіб відношення нашої заокеанської преси до української визвольної справи і УНРади зокрема. В дискусії було стверджено, що вся наша заокеанська преса має право вільно виявляти свої погляди на актуальні питання української політики, але, з ваги на значення преси у витвореюванні публічної opinio, спадає на всю нашу пресу патріотично - моральний обов'язок дбати, щоб критика була будуюча, а не руйнуюча. Кожний журналіст має бути впоні свідомий своєї відповідальности за те, чи ним написане помагає або шкодить українській справі в загальному. Було стверджено, що деякі органи заокеанських українців не все додержуються цих вимог.

З метою рятувати культурне надбання української еміграції в Європі доручено культурному референтові зробити у спілці з допомогливими установами всі потрібні заходи для перевезення до Америки і Канади осіб та інституцій загальнонаціонального значення.

підп. Степан Шумейко (—)

План Маршала і можливе використання робочої сили, що є в юрисдикції ІРО

У липні місяці ц. р. на зібранні представників біженецьких організацій і національних угруповань п. Теофіль Джурович, кол. повиоажений міністр, директор Комітету югославських емігрантів у Франції, отримав доручення вистудіювати всі можливості приміщення на праці біженців, можливості, що їх міг би дати план Маршала.

На пленарному засіданні 12 листопада ц. р. п. Джурович зробив доповідь про те, що ним зроблено. Він поробив відповідні заходи перед певними чинниками, покликаючися на закон 472/80 Конгрес, стор. 19, арт. 9, пар. е). Справді, зазначений текст говорить :

«Головний директор сприятиме складенню договорів поміж державами, які беруть участь, у тісній співпраці з ІРО, з наміром використати в найширшій мірі

й у всіх тих країнах, які приймають участь у цьому плані, потрібну робочу силу для досягнення вищезазначених завдань».

Базуючися на цьому тексті, п. Джурович бачився з багатьма чинниками, а зокрема з п. Б. Шіпкіним, директором Європейського Відділу Робочої Сили в Дирекції Економічної Співпраці (План Маршала).

Як заявив п. Шіпкін, треба буде зачекати на детальне розроблення плану французького уряду, що стосується до цієї справи. І, очевидно, лише приблизно через 4-5 місяців можна буде очікувати практичної реалізації зазначених побажень щодо робочої сили. Так само він обіцяв п. Джуровичеві надсилати йому всю офіційну документацію, яка стосується цієї проблеми, по мірі того, як вона буде появлятися.

АРХИЄПИСКОП МСТИСЛАВ ВІДВІДАВ СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ

На запрошення Архиепископа Атенатораса, правлячого Грецькою Архидієцезією Північної і Південної Америки, який повідомив про своє бажання особисто пізнати Голову Української Греко - Православної Церкви в Канаді, Архиепископ Мстислав відбув у другій половині жовтня подорож до Сполучених Штатів Америки.

Перша зустріч обох ієрархів відбулася 20 жовтня в Нью-Йорку і тривала понад дві години. Розмови, що відбулися під час цієї зустрічі, мали інформаційний характер і обіймали цілість української православної проблеми.

На другий день, 21 жовтня, Архиепископ Атенаторас гостив Архиепископа Мстислава обідом, на якому були присутні, крім обох Владик, члени Церковного Управління Грецької Архидієцезії на чолі з о. прот. М. Андреадісом та о. прот.

В. Слюзаром, який супроводив Владика Мстислава в подорожі до Сполучених Штатів і був присутній під час розмов з обох ієрархів. По обіді відбулися даліші розмови, предметом яких було сучасне положення української православної церковної справи на теренах Північної Америки.

На пам'ятку цієї зустрічі Архиепископ Мстислав подарував Архиепископі Атенаторасу мистецько виконаний наперсний хрест з прикрасами. 22 жовтня Архиепископ Мстислав відвідав у Філадельфії Владика Івана Тесдорвича, а наступного дня виїхав через Детройт до Віндзору, де 24 жовтня відбулася його перша візитація тамошньої української православної церкви.

(«Український Голос», ч. 44.
Вінніпег).

НА МІЖНАРОДНІ ТЕМИ

УДАР ПО КОМІНФОРМУ

Найяскравішою подією другої половини листопада — це боротьба французького уряду проти Комінфрму і його слухняного знаряддя — компартії. Читачі вже знають із щоденної преси, що 20-го листопада французький міністр внутрішніх справ Жюль Мок виступив у парламенті з великою промовою, в якій вказав на злочинну діяльність Комінфрму на терені Франції. У своїй промові подав він силу конкретних доказів, як то інструкції Комінфрму, переслані сюди легальним і нелегальним способом фонди, мета: саботувати французький промисел та індустрію, бойкотаж плану Маршала і самої стабілізації Франції і т. д. До того військовий міністр Поль Рамадье долучив ще дані про

те, що французькі комуністи ребулять в армії агітацію, яка шкідить всенній обороні держави.

Треба сказати, що ці виступи склихнули не тільки французьку опінію, але й вплинули на опінію світову. Цілком можливо, що під впливом цих ревелаций, президент Сполучених Штатів Америки Труман, який був настроєний знову шукати з Соведами якихось можливостей для переговорів, і разом з тим міняти попередніх своїх співробітників, — тепер, здається, сдмовився од посланки до Москви «спеціального посла» і вирішив затримати на старих постах ген. Маршала, міністра справ закордонних і Фресталія, міністра війни. Одночасно, одна із величезних

синдикальних американських спілок праці винесла резолюцію про постребу затримання твердого курсу відносно Совітів.

Тому що підняте французьким міністром Ж. Мском питання — справа боротьби проти Комінформу є справою дуже важливою, то сучасний президент міністрів Ксї в палаті депутатів поставив всі намічені заходи боротьби під знак довір'я палати. І це довір'я французька палата подавляючою більшістю гело-

сів йому дала. Таким чином сучасний уряд Франції стримав зброю для легальної й планової боротьби проти загрози ладу й порядку, проти підривної праці в середині країни.

Треба сдзначити, що за час існування більшевизму, себ-то від 1917 року — це вперше тріпляється в житті світової демократії, коли представники уряду офіційно і рішуче ставлять справу боротьби з більшовиками.

TOUR d'HORIZON

Протягом останніх двох тижнів на міжнародньому полі не було таких видатних подій, які притягали б особливу увагу.

Сесія ООН, що вже кінчає свої праці в Парижі біля 10-го грудня, у пекучих справах, чи як то тепер модно говсрити — невральничних питаннях — не дала псказних результатів. Все ж таки сдмітити треба резолюцію в справі Греції і її північних сусідів : асамблея прийняла (47 голосів — за, і 6 — проти) постанову, яка стверджує, що Албанія, Югославія та Болгарія псмагали грецьким повстанцям і що цей факт «загрожує мир на Балканах та прстирічить цілям та принципам хартії Об'єднаних Націй». Таким чином засуджено замасковану свєтську допомогу комуністичним повстанцям в Греції. З другого боку одностєсно і рийнято псбачання про те, щоби між Грецією і її північними сусідами було відновлено нормальні дипломатичні стєсунки. Але як буде переведено в життя ці постанови — псбачимо.

Справи ж Берліну й Палєстини — повисли в пєвтрю. Трудно передбачати, щоби ці справи було вирішено перед закінченням сесії. Поки що Совети фактично розділили Берлін на дві частини.

На секторі воєнної срганізації Заходу перед можливою згрєсією вже намітилися дві речі, а саме : проект заключення зборєнного пак-

ту Північної Атлантики, куди, крім західне - європейського вже сформованого блску 5-ти держав (Франції, Англії, Бельгії, Голандії й Люксембургу), мають приступити ще США і Канада. Цей проект псчинає набірати реальних форм, і вже йдуть підгєтєвчі перєсправи щє-до його заключення. Друга річ — це, як наслідок першої — перемога тези зборєни на Рейні, а не на Піренєях. Ця справа перейшла вже фазу сбгєвєрення в прєсі і увійшла вже до кабінєтів сдповідних срганізмів, як всєнних, так і політичних, себ-то увійшла у стадію свєєї реалізації. Як вона виглядатиме практично — пскаже нам ближче майбутнє. В ході її вийшла затримка із справою Рурського басєйну, керування яким передано, ніби, до німецьких рук, хоч дєгляд і кєнтрєль над цілою продукцією залишається в руках союзників. Як відємо, французька теза була проти цього : Франція домагалася інтєрнаціоналізації Рура. Зараз ідуть перєсправи між англє-саксами і французами про узгідєнення пєзицій в цій справі.

На секторі Китаю, як то кажуть, повне *imbroglio*. Прстирічиві пєвідємлення не дають можливості уяснити сєбі точну ситуацію в Північному Китаю. Одначє яєним все таки є те, що становище Чан-Кай-Шєка є дуже загрожєне.

М. Антусь

КОНГРЕС ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Центральної і Східної Європи, Балтійських і Балканських країн в Парижі

Три крайові об'єднання вільних журналістів з поза залізної завіси, а саме : з Великобританії, Франції й Німеччини зорганізували в Парижі, в днях 28 і 29 листопада ц. р. , Конгрес з метою створення світової організації вільних журналістів.

Участь у Конгресі взяли представники Білоруси, Болгарії, Естонії, Латвії, Литви, Мадагаскару, Польщі, Румунії, Словаччини, України, Чехії та Югославії. Як гості були представники козаків.

Українські журналісти взяли участь у Конгресі 10-членною делегацією, складеною з представників укр. журналістів з Німеччини, Франції і Великобританії. Українська делегація складалася з представників : СУЖ (ред. М. Лівницький), НДОУЖ (ред. Р. Ільницький) і М. Колянківський), Спілки Укр. Журналістів у В. Британії (ред. М. Семчишин), Українських журналістів у Франції репрезентували д-р О. Яримович, ред. Л. Гузар, ред. І. Понович, ред. П. Поліщук, ред. Б. Галиняк і ред. М. Ковальський.

Головою української делегації був ред. М. Семчишин, що теж очолював статутарно - організаційну комісію Конгресу.

Під час урочистого відкриття Конгресу представник укр. делегації ред. М. Лівницький виголосив декларативну заяву, інформуючи присутніх про змагання укр. народу до визволення української Держави спід московсько - большевицького панування.

Члени укр. длегатії взяли активну участь у працях 4-х комісій конгресу.

Ред. М. Семчишин став містоголовою федерації, а головою вибрано поляка ред. Вержбянського; 2-им віце-головою — ред. д-р Радовановича

(югославянин). 3-ім — ред. інж. Ридлевського (білорус). Генеральний секретар — ред. Рудзінський (словак), заступник генерального секретаря — ред. Гедгавдас (литовець), скарбник — ред. Брушек (чех).

Ред. М. Ковальський увійшов до Контрольної Комісії. До Ради Федерації увійшли : ред. М. Лівницький і ред. Р. Ільницький.

Українська делегація зробила все можливе, щоб поінформувати своїх чужонаціональних товаришів по професії про сучасне положення і боротьбу укр. народу та про українську пресу. Велику нагоду для цього дала пресова конференція, що відбулася дня 30. XI ц. р. в домі Французького Резистансу.

Випущено з нагоди Конгресу спеціальні брошури, де відведено окреме місце для статей про українську пресу під софитами, у підпіллі та на еміграції. Матеріали французькою мовою опрацював ред. Б. Ірчан, а англійською мовою — ред. М. Михайлович.

1-го грудня ц. р. делегація укр. журналістів склала вінок на могилі Головного Отамана Симона Петлюри.

Просимо вносити ПЕРЕДПЛАТУ за

«ГРОМАДУ»

на 1949 р.

квартально 150 фр.
піврічно 270 фр.
на рік 500 фр.

CC PARIS 565800

ЗНАННЯ ЖИТТЯ

ФРАНЦІЯ

З ЖИТТЯ Т-ВА 6, ВОЯКІВ АРМІЇ УНР У ФРАНЦІЇ

— Заходами Управи Паризької філії Т-ва в неділю 21-го листопада с. р. по службі Божій і панахиді за спокій душ Базарських героїв, влаштовано було збори-академію пам'яті 359-ти. На зборах Голова Т-ва ген. О. Удовиченко окреслив значіння цієї події, подавши її перебіг з погляду військового і національного. Секретар Т-ва п. М. Ковальський у своїй промові торкнувся питання впливу і значіння цієї події на розвиток нашої національної ідеології. По закінченню академії присутні відспівали національний гімн.

— Наказом по Т-ву від 13-го листопада відкрито нову філію Т-ва в Нансі і призначено там Уповноваженим Т-ва і Головою нової філії п. шполк. Петра Закусилу. Другим наказом від тої ж дати звільнено сотн. О. Негребецького з поста Уповноваженого Т-ва в Монбільярі-Сошо і призначено на той же пост п. Юрія Кравченка.

«ОБЛОГА» Ю. КОСАЧА НА СЦЕНІ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ В ПАРИЖІ

Театр у культурному житті людини відіграв не абияку роль, — він збагачує її світогляд, знайомить часто з історичними подіями, відбиває життя з його найхарактернішими рисами. Особливо ж на еміграції, де умови для театру є не легкі, а тому його не можна бачити часто і вибирати на свій смак, — театр є дуже цінним явищем. І коли в ньому бувають недоліки, то не можна звертати увагу виключно на них, забуваючи про можливості театру в еміграційних умовах. Кожен українець мусить любити свій національний театр, підтримувати його, допомагати йому чи ділом, чи дружнім словом — порадою, щоб не дати йому загинути, а навпаки — допомогти його розвитку. Бо кому з нас не приємно тут, на еміграції, далеко від рідної землі, в колі своїх друзів та знайомих, побачити українську п'єсу?

Тож можна сказати, що драматична поема Ю. Косача «Облога» з часів Б. Хмельницького, поставлена в Парижі 14 листопада ц. р. українською артистичною групою в Парижі під проводом п. Е. Чайки, залишила по собі добрий спогад в українського глядача. Перш за все, треба

віддати належне автору «Облоги» — п. Ю. Косачеві, відзначивши цікавість сюжету поеми, її цінність, як історичного матеріалу, яскраву характерність окремих персонажів та взагалі саму мистецьку побудову твору.

Немалих зусиль довелося прикласти артистичній групі під проводом п-ї Е. Чайки для вистави «Облоги». Коли ми раніше дивилися на вистави цієї артистичної групи, то часто шкода було забагато витраченої енергії режисера з людьми, що потім виходили з цієї групи. І тільки перший раз у виставі «Облога» почав накреслюватися ансамбль театру. Артиста п. Дніпрового доводилося бачити вже не раз у різних ролях, але чи не найкращою була ця його роль Тимоша в «Облозі», з ритму якої він не виходив під час дій, чим особливо сприяв успіхові вистави. Режисер вистави п-ї Чайки, вже відома в Парижі своєю роботою раніш, у ролі Беатриче створила симпатичний ліричний образ; її миловидний портрет Беатриче в добре витриманих костюмах мав заслужений успіх у глядача.

Можна привітати появу нового члена артистичної групи п. Ю. Калинича. Створений ним образ поляка Бербецького був прекрасно й майстерно переданий. Культурна праця над своєю ролею п. Калинича дає підстави сподіватися, що він і надалі залишиться в артистичній групі, приймаючи участь в її майбутній праці.

Щодо решти персонажів, то вони справилися з своїми завданнями цілком задовільно.

Приємне враження справляє декорація п. Калинича, особливо в льоху архітектора Дольче.

За винятком деяких деталей, можна з певністю сказати, що вистава «Облоги» — нової, свіжої п'єси сучасного автора — є новим досягненням артистичної групи в Парижі під проводом п-ї Е. Чайки.

Думаємо, що виставу «Облога» варто повторити.

Д-а

ШАЛЕТ

У суботу 20-го листопада в Шалеті відбулася вистава п'єси Тогобічного «Жидівка Вихрестка». Всі аматори вивязалися із своїми завданнями цілком добре. Сцеля місцевого театру була переповнена так, що багато людей і не змогло потрапити на виставу. Після вистави був бал до ранку. П'єсу ставив драматичний гурток при Громаді під режисурою п. Іщука Василя.

НІМЕЧЧИНА

КНИГОЦЕНТР

Збірний цінник видань членів «Книгоцентру» приправляється до друку. У

ньому проти кожної назви будуть подані ціни в чотирьох валютах : німецьких марках, американських доларах, англійських шілінгах, бельгійських франках ; цінник рішено друкувати в 2.000 примірників і розіслати поза межами Німеччини. До цінника приймаються назви видань та оповістки лише від членів «Книгоцентру». Видавництва та книготоргівлі, що ще не оформили свого вступу в число членів «Книгоцентру» Управа просить зробити це якнайшвидче.

Адреса : «Бухцентралє», Мюнхен, Дахауерштрассе 9-1.

БЕЛЬГІЯ

ЛИСТ КАРДИНАЛА ВАН РУІ — ПЕРШОМУ КОНГРЕСОВІ УКРАЇНЦІВ У БЕЛЬГІЇ

Кардинал ван Руї, Примас Бельгії, Архiepіскоп Малін, надіслав на руки голови УДК, інж. А. Кішки, власноручно написаного листа, в якому передав свої поздоровлення і побажання Першому Конгресові Українців у Бельгії такими словами : «Українським робітникам-скитальцям у Бельгії, з нагоди їхнього Першого Конгресу, пересилаємо вислови нашої щирої подяки за одержану телеграму й запевнюємо в нашій відданості та сердечню благословимо всіх учасників Конгресу та їхні родини, а зокрема їх Голову Комітету й душпастирів.

Підпис : Й. Е. Кард. ван РУІ
Архiepіскоп МАЛІНУ »
(Лювен. П. Б.)

АРХІЕПІСКОПІ МИХАІЛ НА АВДІЄНЦІЇ В МОНС. КЕРКГОФС-а

28 жовтня ц. р. Єпископ міста Льеж Екс. Монс. Керкгофс прийняв на окремій авдієнції Владику УАПЦ—Архiepіскопа Михаїла, що тривала більше години. Українського Архiepіскопа супроводили : о. прот. І. Бачинський, голова УДК інж. Кішка і інж. Кондрацький. Крім цього були присутні : Монс. Буо і о. Клейстеро, генеральний душпастир для чужинецьких робітників на дієцезію Льеж.

Метою візиту було подякувати католицькому Єпископові за його прихильне ставлення до українських православних робітників у Бельгії та обговорити всі біжучі питання, що відносяться до душпастирської роботи серед православних УАПЦ. Авдієнція пройшла в атмосфері повного зрозуміння до порушених справ, і Монс. Керкгофс заявив дальшу готовність допомагати УАПЦ. (Лювен. П. Б.).

ГОЛЯНДІЯ

УКРАЇНСЬКІ БОГОСЛОВИ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ М. ШАШКЕВИЧА.

Богослови Української Католицької

Духовної Семінарії в Кулемборгу (Голляндія) вшанувала 7 листопада ц. р. пам'ять пробудителя Галицької Землі о. Маркіяна Шашкевича, святочною Академією. В програмі були : окремий реферат, деклямації та мистецьки виконані співи хору богословів, під диригуванням проф. Антоновича. (Лювен. П. Б.).

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ У ГОЛЯНДІЇ

Українська колонія в Голляндії невелика. Складається вона з робітників, що приїхали сюди на працю заходами ІРО, та з деякої кількості головно-східньо-українських жінок, що приходили заміж за голляндців після закінчення війни, а також з малої кількості втікачів із Східньої Європи.

Живуть українці розкидано по всій Голляндії, працюючи переважно на заводах. Відношення голляндців до українців шире та добросердечне. Досі не було в Голляндії ніякого об'єднуючого осередка, а єдиним зв'язковим та помічником для українців був Впр. о. Ген. Вікарій М. Ван де Мале, що старався допомагати потребуючим радою та інтервенцією.

Щойно 7 листопада відбулися перші установчі Загальні Збори Українців у Голляндії. На збори прибули представники українців з майже всіх осередків Голляндії. Доповідь про потребу організації виголосив М. Боровський, який вказав на широку активність українців у цілому світі, а зокрема на боротьбу УПА на рідних землях, що дає найкраще свідцтво живучості та невмирущості українського народу. Присутні вшанували пам'ять усіх українців, що на протязі вікової боротьби поклали своє життя на жертвник Батьківщини. Потім обговорено та затверджено статут «Об'єднання Українців у Голляндії» та обрано Управу Об'єднання.

Збори з признанням привітали створення Національної Ради та ухвалили вислати їй привітання і з захопленням прийняли пропозицію М. Боровського іменувати Впр. о. Ген. Вікарія М. Ван де Мале, за його жертвену працю серед українців у Голляндії, почесним членом Об'єднання. Як довідуємося, Впр. о. Ван де Мале уже вжив заходів для придбання домівки для Об'єднання.

Перші збори пройшли в дуже приязній та діловій атмосфері і, певно, спричиняться до поживалення українського життя в Голляндії.

Всю кореспонденцію для « Об'єднання Українців у Голляндії » просять надсилати на адресу :

M. Borowsky, AMSTERDAM - Zuid,
Bethogenstraat 10. — (Tel. 91285)
NEDERLAND

(Лювен. П. Б.)

3 Церковного Життя у Франції

ВІД ОЗВА

до парафіяльних Рад і побожних вірних Української Автокефальної Православної Церкви у Франції

Історична доля, яка у віках минулих так тісно зв'язала український народ з Православною його Церквою і вірою у боротьбі за волю рідного краю, нині ставить тяж завдання перед УАПЦ на чужині: зберегти душу народню в умовах може навітряних, в умовах відірваності від народної гущі і рідної землі, посеред чужих вір і чужих народів, в тяжких обставинах економічного і політичного життя.

В турботах про дальшу долю Богомбереженої Української Православної Пастви з доручення Собору, Священний Синод УАПЦ звернувся з меморандумом до Організації З'єднаних Народів та до урядів християнських великих держав в справі унормування правового положення нових емігрантів та розселення їх трудовими громадами з забезпеченням церковно-релігійної опіки, одночасно доручивши поодиноким Архипастирам УАПЦ виїхати з Німеччини до інших країв для несення духовної опіки над нашими вірними. І так Архiepіскоп Мстислав виїхав до Канади, Архiepіскоп Михайл до Бельгії, Архiepіскоп Ігор виїжджає до Аргентини, а до нас у Францію має приїхати сам Голова Собору Єпископів УАПЦ Високопреосвящений Митрополит Полікарп.

З приїздом Митрополита Полікарпа, Голови УАПЦ, до Парижу, де завдяки княжому дарові одного з вірних синів УАПЦ збудовано одну з найкращих домових церков в Парижі, відповіталість нашої громади вірних розподілена по цілій Франції за дальшу долю нашої церкви збільшується, а особливо її Виконного Органу — Єпархіяльної Ради.

Від довшого часу, розуміючи потребу рідних священників для духовної і народньої праці серед наших вірних, Єпархіяльна Рада робила відповідні заходи, щоб якнайскорше спровести на терен Франції відповідну кількість наших папотців. Наші старання паренті частинно увінчалися успіхом. В кілці серпня і початку вересня цього року, з благословенства Митрополита Полікарпа прибули до нас: Митрофорний Протоієрей о. Володимир Влищевський, який призначений настоятелем св. Симонівської Церкви в Парижі і о. Архипресвітер Олександр Новицький, якому доручено нести душпастирську опіку над нашими вірними в провінції. В найближчому часі о. Архипресвітер відвідає кожную нашу

парафію, яка існує на терені Франції, як рівнож навістить і ті громадки наших вірних, які не мають зорганізованих парафій, але виявлять бажання побачити у себе рідного душпастира, щоб спільно помолитись до Всемилотивного Бога за кращу долю нашого народу і мати можливість приступити до св. Сповіді і Причастя.

Усі ці заходи Єпархіяльної Ради вимагають багато коштів. З приїздом до нас Митрополита, положення єпархії УАПЦ у Франції стане осередковим у світі, тому наша єпархія повинна бути з'організована зразково. Досі більшість наших православних емігрантів всюди користалася з духовної опіки чужих нам по національності й духу священників. Тепер маємо своїх рідних пастирів і мусимо їх духовну діяльність всіма силами підтримати. Мусимо їм дати хоч скромне матеріальне забезпечення, щоби вони могли присвятити весь свій час на службу Богові і нашому народові.

Тому Єпархіяльна Рада на своєму засіданні дня 14 жовтня б. р. постановила звернутись до всіх православних українців у Франції зложити свою жертву на розбудову нашого церковно-народнього життя в формі одноразової пожертви і в розмірі повного одноденного заробітку кожного з вірних. В цій цілі розсилаємо по зареєстрованих у нас адресах підписні листи. Імена усіх жертводавців будуть уміщені в пресі. Нам є добре відомо, що наша еміграція перетяжена усякими збірками на різні пекучі потреби, однак глибоко віримо, що не знайдеться на терені Франції такого віруючого сина своєї церкви, який би не зложив для неї офіри.

Одночасно Єпархіяльна Рада закликає всі наші Парафіяльні Ради на терені Франції в якнайскоршому часі відбутися загальні збори своїх членів і установити місячну складку для утримання парафії і священника. Для прикладу подаємо, що місячна складка на терені Паризької парафії УАПЦ виносить 100 фр. і що певна кількість парафій складала одноразову пожертву в формі 1 відс. свого річного заробітку. На видатки Єпархіяльної Ради Паризька Парафія складає місячно 10 відс. з церковних доходів.

В тих місцевостях, де перебуває більша кількість православних українців (старих і новоприбулих емігрантів) і де церковні громади не є зорганізовані,

необхідно створити Парафіяльні Ради (Голова, скарбник, членів 1-2, секретар) і рівнож усталити місячну складку своїх членів.

Поодиноких наших православних братів і сестер, розкиданих по розlegлих теренах Франції і її колоній, Єпархіяльна Рада закликає складати свої місячні складки і одгорові пожертви просто до Каси Єпархіяльної Ради в Парижі.

Всі гроші (одгорові пожертви та місячні складки) просимо надсилати на Касу Банкове «Société Generale» Chq. 14.732. Mr. Gmira з зазначенням «для Єпархіяльної Ради УАПЦ».

А листування в цих справах просимо надсилати на адресу нашого скарбника : Mr. Jean HORAIN, 6, rue Gustave Rouanet, Paris 18.

ЄПАРХІЯЛЬНА РАДА УАПЦ у Франції

Голова : Інж. С. Созонтів

Заступники Голови : Митр. прот.

В. Вишневський, Архипресвітер

О. Новицький, полк. Юскевич.

Скарбник : І. Гораїн

Секретар : Проф. Шумовський

Члени : П. Василів, І. Рудичів, П. Плевако.

Париж, XXe, 5, rue Gasnier-Guy

АЛЬГРАНЖ

В неділю 14 жовтня ц. р. відвідав нашу парафію довгожданий гість — о. Архипресвітер Олександр Новицький, душпастир православного українського робітництва. Богослуження відбулося того ж дня в приміщенні протестантської церкви, в присутності цілої української колонії м. Кнютанжу й околиць. Співав досить добре хор під орудою п. Литвиненка. По Євангелії о. Архипресвітер виголосив глибоко релігійну і одночасно так життєву проповідь про обов'язки правдивого християнина-українця, яка зробила на присутніх велике враження і всі присутні в церкві справді молились єдиним серцем і єдиними устами за поліпшення долі нашого народу, розпорошеного по цілому світі.

По Службі Божій відбулося вінчання п. Івасенка, мешканця м. Кнютанж.

На Богослуженні весь час був присутній місцевий пастор Євангелічної Громади, який з великим зацікавленням придивлявся до нашої Служби Божої, подивляючи її красу й велич.

Того ж самого дня, о 6 год. вечора, в приміщенні місцевої української Громади зібралися всі українці м. Кнютанжу й околиць без різниці віроісповідання й територіяльного походження, де на запрошення голови Громади о. Архипресвітер О. Новицький виголосив доповідь на тему : «Життя української еміграції в Німеччині».

Заслухавши цінну, бо цілком об'єктивну доповідь, присутні після обміну думок просили о. Архипресвітера в імені українських громадян м. Кнютанжу й околиць передати привітання Українській Національній Раді і її Виконному Органові та запевнити, що українська громада в Кнютанжі є цілковито до розпорядження Виконного Органу УНРади і вважає, що лише невідповідальні чинники серед нашої еміграції можуть не бажати успіху У. Н. Р. в її такій тяжкій і відповідальній праці для добра нашого народу як в краю, так і на еміграції.

В наступні дні, відвідавши майже всіх своїх парафіян, о. Архипресвітер відїхав від нас до Нансі. 19 жовтня Парафіяльна Рада У. А. П. Ц. в Кнютанжі з жалем прощалась з своїм Архипресвітером, прохаючи не забути відвідати нас на Різдвяні Свята. ПАРАФІЯНИН

НАНСІ.

В неділю 21-го листопада о. архипресвітер О. Новицький одслужив службу Божу в Нансі. Місцеві українці, що вперше в цій місцевості мали нагоду вітати свого душпастиря, численно прийшли на службу Божу. Крім українців, як православних, так і греко-католиків, було багато і чужинців — росіян та французів. Сама служба Божя та проповідь нашого пан-отця залишили у присутніх невитравне враження.

По службі Божій відбулася панахида, а по ній академія пам'яті 359-ти героїв, що загинули під Базаром. Свято було відкрито промовою п. Шияна, Голови місцевої «Просвіти», з рефератами виступили п. п. полк. Петро Закусилло, Уповноважений Т-ва б. Вояків Армії УНР в цьому районі, та п. А. Гришин, а сотн. Ямковий виголосив коротку промову. По закінченню свята о. архипресвітер О. Новицький оповів про життя і працю української еміграції в Німеччині, що було вислухано з надзвичайною увагою.

Побут рідного душпастиря розворушив наших людей і вплив нової енергії в життя нашої колонії в Нансі. Дякуємо п. отцеві за його відвідання і надіємося, що до нас частіше тепер буде він приїжджати. НАНСІЄЦЬ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

на місяць ГРУДЕНЬ 1948 року в Українській Автокефальній Православній Церкві св. Симона в Парижі, 5, rue Gasnier Guy, Paris XXe, Metro : Martin Nadaud.

3. 12. (п'ятниця), год. 19 — Всенічна перед Введенням.

4. 12. (субота), Введення Пр. Діви до храму, год. 10.30 — Служба Божя: год. 19 — Всенічна перед неділею.

5. 12. (неділя), год. 10.30 — Служба Божа; год. 19 — Вечірія з акафістом.
11. 12. (субота), год. 19 — Всенічна перед неділею.
12. 12. (неділя), год. 10.30 — Служба Божа; год. 19. Всенічна перед св. Андрієм.
13. 12. (понеділок), Св. Ап. Андрія Первозваного, Основоположника Церкви Христової в Україні. Год. 10.30 — Служба Божа з молебном.
18. 12. (субота), год. 19 — Всенічна перед неділею.
19. 12. (неділя і св. Чудотворця Миколая), год. 10.30 — Служба Божа; год. 19 — Вечірія з акафістом св. Миколая.
25. 12. (субота), год. 19 — Всенічна перед неділею.
26. 12. (неділя), год. 10.30 — Служба Божа; год. 19 — Вечірія з акафістом.

Підчас служб Божих співає чоловічий хор під орудою диригента К. Миколайчука, а підчас всенічних і вечірнь з

акафістами — мішаний хор.

Що порядок Богослужень УАПЦ на провінції будуть окремі повідомлення. Настоятель Митрофорний Протоієрей В. Вишневський.

ПО Д Я К А

Жіночий Допомоговий Комітет при Українській Православній Церкві в Парижі цим пригосить сердечну подяку усім тим українцям м. Гінютавіжу, які на заклик о. Архипресвітера О. Новицького зложили добровільні пожертви на Дитячу Оселю в Руасі-ан-Брі в сумі 3100 франків; зокрема дякує п. Спендовській Ользі, з ініціативи якої, за чашкою чаю в її помешканні, присутні гості офірували 2.200 фр.

Нехай Господь Милосердний допомагає у всіх ваших добрих ділах за те, що Ви не забуваєте за наших найменших.

Голова С. ПРОКОПОВИЧ
Секретар — К. СОЛОНАР

ТОВАРИСТВО ПО УТВОРЕННЮ СТАЛОГО УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ В ПАРИЖІ

ЗАПРОШЕННЯ

Товариство має шану просити Вас вшанувати ласкавою присутністю

КАМЕРНИЙ КОНЦЕРТ

який воно влаштовує Культурними Силами зі свого складу.

Концерт відбудеться в Неділю 26 Грудня 1948 року о годині 15 і 45 хв. в Салі «Марсо - Шайо» на 31, rue Pierre I de Serbie, Paris 8e. Метро : Alma Marceau, Iena, Etoile і Franklin Roosevelt (Marbeuf). Число нумерованих місць обмежене. Щоб не залишились резервовані ЗАПРОШЕНИМ місця — просимо, при неможливості прибути на концерт — негайно вернути запрошення на адресу : 5, rue Gasnier Guy, Paris 20e.

На покриття видатків приймаються ДОБРОВІЛЬНІ ДАТКИ.

Неповернені Товариству запрошення вважаються за прийняті і Товариство числить на Вашу присутність та резервує для Вас місце.

ТОВАРИСТВО

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОПІКА

13, Rue Taine — Paris 12^e.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОПІКИ У ФРАНЦІЇ

Цим повідомляємо, що річні Загальні Збори Української Опіки у Франції відбудуться 26 Грудня н. р. в Українському домі (13, rue Taine, Paris 12^e). Початок о 15-ій годині.

Згідно статуту організації — члени Громадської Опіки посилають по 1 представникові від кожних 50 членів.

Всіх членів Громадської Опіки просимо вирівняти всі борги до Загальних Зборів, щоб таким чином не було ніяких заперечень що до права їхньої участі в рішеннях Загальних Зборів.

Прохасмо організації зголосити їхніх делегатів своєчасно, аби можна було їм підшукати помешкання.

Черга справ Загальних Зборів намічена така : 1. Відчитання протоколу попередніх Загальних Зборів 9. XI. 47 року. 2. Справа ОУРФ. 3. Звіти Управи Громадської Опіки. 4. Доклад Ревізійної Комісії і голосування про уділ абсолюторії. 5. Питання перетворення Української Громадської Опіки в Громадський Комітет у Франції. 6. Внески і резолюції.

Голова Української Громадської Опіки — інж. **С. Созонтів**
Генеральний Секретар — **Іл. Косенко**.

УКРАЇНСЬКА АРТИСТИЧНА ГРУПА В ПАРИЖІ

під містечким провідом Є. Чижки.

Хто бажає гарно забавитись і поспівитись безжурним сміхом

приходьте

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 12 ГРУДНЯ 1948. В ЗАЛІ

SALLE DES SOCIETES SAVANTES — 8, RUE DANTON, PARIS 6^e

(Metro: Odeon ou Saint-Michel)

на веселу динамічну комедію на 3 дії

Т Р І Й Н Я Т А

(ця комедія багато разів іде з успіхом на сцені російських сценаріїв)

В антрактах буфет

Режисер : Є. ЧАЙКА

Участь беруть професійні артистичні сили

УВАГА : Починаємо рівно в 20 г. 30 хв

Наших передплатників у **ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ** просимо вислати гроші на адресу : Association of Ukrainians in Great Britain, Ltd. 49 Linden Gardens, Notting Hill Gate, London, W. 2, England, з зазначенням : «ЗА ГРОМАДУ».

Передплата : **квартально** 6 ш.
 піврічно 11 ш.
 на рік 1 ф.
Одне число 1 ш.

Наших передплатників у **НІМЕЧ-ЧИНІ** просимо гроші **висла-ти** на адресу : Bankkonto Nr. 01714 Bayerische Hypotheken- und Wechselbank, Filiale Neu-Ulm. з зазначенням «ЗА ГРОМАДУ».

Передплата : **квартально** . 2.40 м.
 піврічно 4.80 м.
 на рік 9.00 м.
Одне число 0.40 м.